

знание? Ето ви сега тази свещена книга. Четете и изучавайте я!“ Като взели книгата отъ Бога, и двамата останали съ мисълта, че носятъ една книга отъ рая, отъ която зависи спасението имъ. Единъ день Ева чела отъ тази книга, но се увлѣкла въ нѣщо и я забравила отворена. Въ това време дяволътъ дошълъ, поставилъ единъ черенъ листъ върху отворената книга и си отишълъ. Като се върнала, Ева отишла да вземе книгата да чете, но останала страшно изненадана, като отворила книгата и видѣла, че не може да чете: нѣкакъвъ черенъ листъ покривалъ листата ѝ, вследствие на което не могла да чете. Тогава тя си казала: „И този пътъ не изпълнихме Божиата заповѣдь!“ Ева съзнала грѣшката си, разкажала се и започнала да плаче и да се моли. Дълго време плакала и се молила, докато най-после видѣла, че черниятъ листъ се стопилъ: книгата се отворила, и тя свободно почнала да чете. Така се явили първитѣ сълзи на свѣта.

Казвамъ: дълго време трѣбва човѣкъ да плаче и да се моли върху Свещената книга, за да се махне черниятъ листъ отъ нея, и тя да се отвори. Щомъ се отвори, тази книга непременно трѣбва да се чете! Тя е Свещената книга на живота. Питате: защо трѣбва да плаче човѣкъ? — Тъмно е предъ очитѣ му. Той трѣбва да плаче, докато му просвѣтне, докато се отвори предъ него Свещената книга на живота, и той започне да чете. Никога не оставяйте вашата Свещена книга на живота отворена! Щомъ я оставите отворена, дяволътъ ще дойде, ще тури върху нея единъ черенъ листъ и ще си заmine. Щомъ прочетете нѣщо отъ тази книга, веднага я затворете. Като ви потрѣбва, пакъ я отворете. Освенъ вие, никому не давайте да я отваря. Тази Свещена книга всѣки самъ трѣбва да